

- 1) po jednym przedstawicielu: zarządu powiatowego Związku Młodzieży Polskiej, powiatowej rady związków zawodowych, zarządu powiatowego Związku Samopomocy Chłopskiej, Wojska Polskiego, komendy powiatowej Powszechnej Organizacji „Służba Polsce“, szkolnictwa zawodowego, wydziału oświaty i wydziału zdrowia prezydium powiatowej rady narodowej oraz istniejących w powiecie zrzeszeń sportowych;
- 2) awaj rachowcy w dziedzinie kultury fizycznej i sportu.

§ 19. Przedstawiciele, wymienionych w § 18, powołuje i odwołuje przewodniczący wojewódzkiego komitetu kultury fizycznej na wniosek właściwych władz i organów.

§ 20. Do prezydium powiatowego komitetu kultury fizycznej wchodzi przewodniczący oraz sześciu członków, a to orzedstawiciele: Związku Młodzieży Polskiej, powiatowej rady związków zawodowych, Związku Samopomocy Chłopskiej, Powszechnej Organizacji „Służba Polsce“, wydziału oświaty i wydziału zdrowia prezydium powiatowej rady narodowej oraz sekretarz powołany spośród członków powiatowego komitetu kultury fizycznej.

§ 21. 1. Przewodniczący powiatowego komitetu kultury fizycznej prowadzi bieżące prace komitetu w myśl uchwał i wytycznych plenum i prezydium powiatowego komitetu kultury fizycznej.

2. Przepisy §§ 1, 2, 5 ust. 2 i § 7 stosuje się odpowiednio.

§ 22. Organem wykonawczym powiatowego komitetu kultury fizycznej jest biuro komitetu kultury fizycznej przy prezydium powiatowej rady narodowej.

IV. Przenisy wspólne.

§ 23. 1. Komitety kultury fizycznej wyższych

szczebli nadają kierunek działalności komitetów niższych szczebli i nadzorują je.

2. Główny Komitet Kultury Fizycznej może zawieść uchwałę komitetu kultury fizycznej niższego szczebla w razie jej niezgodności z uchwałami i wytycznymi Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

§ 24. 1. Budżetem Głównego Komitetu Kultury Fizycznej administruje Przewodniczący tego Komitetu.

2. Budżetami wojewódzkich komitetów kultury fizycznej administrują przewodniczący tych komitetów, zgodnie z planem działalności, zatwierdzonym przez Główny Komitet Kultury Fizycznej.

3. Budżety wojewódzkich i powiatowych komitetów kultury fizycznej wchodzą w skład budżetów odpowiednich rad narodowych.

§ 25. Członkowie Głównego Komitetu Kultury Fizycznej, wojewódzkich (m. st. Warszawy i m. Łodzi), powiatowych (miejskich) komitetów kultury fizycznej, członkowie Prezydium Głównego Komitetu Kultury Fizycznej, prezydium wojewódzkich (m. st. Warszawy i m. Łodzi) powiatowych (miejskich) komitetów kultury fizycznej oraz członkowie komisji powołanych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej zgodnie z obowiązującymi przepisami, z wyłączeniem płatnych pracowników komitetów kultury fizycznej, pobierających dodatek funkcyjny (służbowy), otrzymują wynagrodzenie za udział w posiedzeniach w wysokości określonej właściwymi przepisami.

§ 26. Główny Komitet Kultury Fizycznej uchwali regulamin obrad komitetów wszystkich szczebli i ich organów.

§ 27. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej określi szczegółowy zakres działania oraz podział czynności pomiędzy działy, wydziały, referaty i stanowiska pracy organów wykonawczych komitetów kultury fizycznej wszystkich szczebli.

375

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 1 marca 1951 r.

w sprawie sezonowej premii za ciągłość i wydajność pracy pracowników, zatrudnionych przy pracach sezonowych.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownicy, zatrudnieni przy pracach sezonowych w rolnictwie, w gospodarstwach rybnych i hodowlanych, w leśnictwie, w ceramice budowlanej i kamieniołomach, w cukrownictwie, przy robotach drogowych, w służbach wodno-melioracyjnej i regulacyjno-rolniczej, przy uprawie tytoniu, w przetwórstwie ziemniaczanym, w gorzelnianach, w suszarnictwie cykori, owoców i warzyw, przy suszeniu ziół i tłoczeniu moszczów oraz w służbie plantacyjnej przemysłu rozrarniczego i włókien ltkowych, otrzymywać będą poczynając od dnia 1 marca 1951 r. sezonową premię za ciągłość i wydajność pracy, której wysokość oraz warunki wypłaty określają dalsze postanowienia niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. Za pracę sezonową w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się pracę w rodzajach zatrudnienia wymienionych w § 1, która uzależniona jest od pory roku i warunków atmosferycznych.

2. Umowa o pracę sezonową (ust. 1), uprawniająca do otrzymania premii za ciągłość i wydajność pracy, powinna być zawarta z pracownikiem na piśmie na okres

trwania pracy sezonowej nie krótszy niż jeden miesiąc, a nie dłuższy w zasadzie niż 6 miesięcy.

3. Okres 6 miesięcy, ustalony w ust. 2, może być w uzasadnionych przypadkach za zgodą pracownika przedłużony na dalszy niezbędny okres.

4. Umowa o pracę sezonową może być rozwiązana przed upływem terminu, na który została zawarta, po uprzednim 14-dniowym wypowiedzeniu, jeżeli praca, będąca przedmiotem tej umowy, została zakończona przed umownym terminem.

5. Jeżeli po zakończeniu pracy sezonowej pracownik zostanie zaangażowany w charakterze pracownika stałego, wówczas okres pracy sezonowej powinien mu być zaliczony do okresu wyczekiwania, wymaganego zgodnie z obowiązującymi przepisami do otrzymania dodatków rodzinnych.

§ 3. 1. Sezonowa premia za ciągłość i wydajność pracy może być wypłacana tylko tym pracownikom, określonym w § 1, którzy:

- 1) w okresie pracy sezonowej (kampanijnej), stanowiącym podstawę do jej obliczenia, przepracowali przeciętnie przynajmniej 20 dni w stosunku miesięcznym;
- 2) przy zatrudnieniu w akordzie wykonali w 100%

i wyżej w stosunku miesięcznym zadane normy pracy indywidualne lub zespołowe:

2. Pracownikom, zatrudnionym w akordzie, wypłaca się w przypadku powstania określonych wyżej warunków premie, przewidziane w ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Za dzień pracy należy uważać normę dobową czasu pracy, ustaloną dla danej kategorii pracowników (praca w pełnym wymiarze godzin).

4. Nie tracą prawa do premii, określonej w ust. 1 pkt 1, pracownicy, którzy na skutek choroby, stwierdzonej zgodnie z obowiązującymi przepisami, nie mogli przepracować przeciętnie 20 dni w stosunku miesięcznym.

§ 4. 1. Wysokość sezonowej premii za ciągłość i wydajność pracy ustala się w stosunku do zarobku brutto, osiągniętego przez uprawnionego pracownika w danym okresie rozrachunkowym.

2. Wysokość premii wynosi:

	za ciągłość pracy w przypad- kach, okre- ślonych w § 3 ust. 1 pkt 1	za wydaj- ność pracy w przypad- kach, okre- ślonych w § 3 ust. 1 pkt 2
w rolnictwie, w gospodarstwach rybnych i hodowlanych, w le- śnictwie	11 ⁰ / ₀	11 ⁰ / ₀
w ceramice i kamieniołomach, w cukrownictwie, przy robotach drogowych, w służbie wodno- melioracyjnej, w służbie regu- lacyjno-rolniczej	8 ⁰ / ₀	8 ⁰ / ₀
w pozostałym zatrudnieniu, obję- tym niniejszym zarządzeniem	6,5 ⁰ / ₀	6,5 ⁰ / ₀

3. Obliczenie i wypłata premii za ciągłość pracy następuje w przypadku, gdy warunek, określony w § 3 ust. 1 pkt 1, został spełniony w całym okresie pracy sezonowej (kampanijnej) lub też w całym okresie robót. Jeżeli okres pracy sezonowej trwałby dłużej niż 3 miesiące, wówczas wypłata premii za okres trzymiesięczny powinna nastąpić po jego upływie. Wypłata premii za dalszy okres powinna nastąpić po upływie każdego następnego okresu trzymiesięcznego lub po zakończeniu robót.

4. Obliczenie i wypłata premii za wydajność pracy następuje bieżąco, łącznie z normalnym wynagrodzeniem pracownika, przypadającym mu do wypłaty za dany okres obrachunkowy.

5. Przez zarobek brutto należy rozumieć wynagrodzenie w gotówce, przypadające pracownikowi w danym okresie obrachunkowym z tytułu wykonanej pracy, z wyłączeniem nagród specjalnych, świadczeń w naturze lub ekwiwalentu w gotówce, wypłaconego w miejsce świadczeń w naturze.

§ 5. Pracownicy, zatrudnieni stale przy pracach nie normowanych, opłacani dniówkowo, otrzymują sezonową premię za ciągłość pracy, obliczoną zgodnie z przepisem § 4 ust. 2 przy zastosowaniu współczynnika 1,5.

§ 6. Rozwiązanie umowy o pracę sezonową przez pracownika przed upływem umownego czasokresu lub rozwiązanie umowy z pracownikiem z winy pracownika pozbawia go prawa do premii za ten okres obrachunkowy, w którym rozwiązanie takie nastąpiło.

§ 7. Pracownicy, których dotyczy niniejsze zarządzenie, nie mogą otrzymywać dodatków rodzinnych.

§ 8. Właściwi ministrowie wydadzą szczegółowe przepisy w sprawach unormowanych niniejszym zarządzeniem.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1951 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. F. Blinowski

376

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 29 marca 1951 r.

w sprawie przekazania prezydiom rad narodowych decyzji o przeznaczeniu lokalu mieszkalnego na mieszkanie służbowe dozorców domów i administratorów.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wymienione w § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P.

Nr 28, poz. 257) uprawnienia naczelniej władzy nadzorczej pracodawcy przekazuje się co do mieszkań służbowych dozorców domów i administratorów, zatrudnionych w komunalnych zarządach budynków mieszkalnych — prezydiom miejskich (gminnych) rad narodowych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Gospodarki Komunalnej: K. Mijał

377

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 lutego 1951 r.

w sprawie ustalenia okresu przechowywania dokumentów nie stanowiących bezpośredniego dowodu do księgowania w przedsiębiorstwach handlu uspołecznionego nadzorowanych przez Centralny Urząd Drobnej Wytwórczości.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 sierpnia 1950 r. w sprawie ustalenia okresu przechowywania dokumentów nie stanowiących bezpośredniego dowodu do księgowania w niektórych przed-

siębiorstwach handlu uspołecznionego (Monitor Polski Nr A-92, poz. 1147) rozciąga się na te przedsiębiorstwa handlu uspołecznionego nadzorowane przez Centralny Urząd Drobnej Wytwórczości, które zarządzeniem tym nie są objęte.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: w z. E. Droźniak